

Tõnis Lukas: kool ei ole ainult maja

Lk 2-3

Kuhu mindi?
Mida tehakse?

Lk 4

Valitud sai uus,
chill'im koolikell

Lk 5

Vaheaeg Itaalia
päikese all

Lk 6

Õpetajana klassi
ees

Lk 8

Rebased ajasid
jumalaid taga

Lk 9

Kuhu need õpe-
tajad kadusid?

Lk 10

Annika
Andresen

Tervist, kallid koolipere, kätte on jõudnud teise veerandi keskpaik ja nähtavasti oleme lehe oodatust tunduvalt hiljem välja andnud.

Terve aasta on kõigi eestlaste kõrvus kumisenud üks number – 90: Eesti vabariigi 90, Eesti keelse koolihariduse 90 jne. Juubeli puhul on korraldatud eri üritusi: öölaulupidu, kõiksugused konverentsid ja nii edasi. Välja on antud isegi uue disainiga ühekroomised mündid. Kahtlemata on selle numbri taga peidus palju emotsioone ja selle tähtsus on suurem kui meile, noortele, ehk esialgu tundub.

Novembris toimuski eestikeelse koolihariduse 90. juubeli puhul PKG ja PÜGi ühiskonverents Strandis. Kõne pidanud haridus- ja teadusminister Tõnis Lukas rõhutas, et kool ei ole maja, õpetajad ega õpilased, vaid kõik need kokku. Kool ei ole lihtsalt soe koht ega ainult haridusasutus, kool peaks suutma tekitada õpilastes, õpetajates, direktorites ja ülejäänud personalis tahte siia tulla.

Kas me kõik panustame endast piisavalt, et kool oleks selline, nagu me soovime? Vaatamata suhteliselt rutiinsele argipäevale, on minus, võib-olla puhtalt naiivsusest, säilinud usk kooli kui tervikuse. Loodan siiralt, et enamik meist teeb endast kõik, et Koidula-kool oleks endiselt ja jäädavalt koht, kuhu me kõik sooviks tulla. Arvan, et selle nimel peaksime kõik ka väga nägema! :-)

Kool ei ole ainult maja

Ille Rohtlaan

Kolmapäeval, 19. novembril pidasid hotellis Strand Pärnu Koidula gümnaasium ja Pärnu ühisgümnaasium ühise konverentsi „90 aastat emakeelset kooliharidust Pärnus“. Sissejuhatava sõnavõtuga astus üles ka haridus- ja teadusminister Tõnis Lukas.

Haridusminister pidas oma kõnes märkimisväärseks kahe Pärnu kooli ajalugu ja jälgi, mis need on jätnud meie aja- ning kultuurilukku. Eestis polevatki kooli, mille vilistlaste hulgas on nii arvukalt poliitika- ja kultuuritegelasi, märkis minister. „Meie väikese riigi püsimise põhiküsimuseks ongi haridus“, kõneles ta, „ja

kool ei ole ainult maja ega „Tsaariaegsest eliitkoolist õpilased, kool on enam – riigigümnaasiumiks 1861- ta on õpilased, õpetajad ja 1940“ Rene Trummal viimaste perekonnad, vilistlased, vaimsus ja ajalugu.“ Minister pani kuulajatele, mõlema kooli gümnaasistidele, südamele, et nad mõtleksid oma tulevikuvalikutes sellele, et ilma emakeeles õppijateta muutub nõrgemaks ka emakeelne ülikool. Viidates kraadiõppe järkjärgulisele ingliskeelseks muutmisele, jäi emakeelse hariduse tähtsuse teema kõlavalt üles. Mõlema gümnaasiumi õpilasetekanded avasid koolide ajalugu läbi aastakümnete. Huvitavaid fakte nii pildis kui sõnas muutlike aegade koolikorraldustest oli nii Koidula kui ühisgümnaasiumi sõnavõttudes, näiteks kõneles teemal „Koidula-kool 1918-1940“ Kadi Kaljula Koidula-koolist ja teemal

„Tsaariaegsest eliitkoolist riigigümnaasiumiks 1861-1940“ Rene Trummal ühisgümnaasiumist. Kõlalsid veel ettekanded „Tütarlaste gümnaasium segastel aegadel 1940-1953“, mille olid ette valmistanud Egle Valdaru ja Jane Pääsukene Koidula gümnaasiumist ja „Valge maja“ ühisgümnaasiumi õpilase Barbara Lehtna esituses.

Ajalugu näitas, et varemgi on kahe linna parima kooli tegevus koostöös sujunud. Seda kinnitas ka toimunud ühiskonverents, mis tõstas teravalt küsimuse linnajuhtidele: kas tõesti on hariduse arengukava järgi tark teha selliseid muudatusi, mis pühiks pea olematuks ühe või teise haridustempli väärika mineviku, millel põhineb tänane olevik. Kool ei ole ju ainult maja.

Aasta õpetajad 2008

Viive Korb

Sirje Miglai

Randa Eglon

Anu Kiisk

Kaja Tammetalu

Fotod: Silver Reinart

Novembris tähistasime eestikeelse hariduse juubelit

Maia Erm

Pärnu hariduselust on väga vähe kirjutatud.

Eks see olegi minu artikli üks põhjus. Teine ja oluliselt tähtsam on see, et 1918. aasta 9. novembril otsustas seltskond õpetajaid, et on äärmiselt õige aeg alustada emakeelse gümnaasiumihariduse andmist tütarlastele. Muidugi oli probleeme palju: polnud õpikuid, õppekava, keeruline oli ka leida kõigi õppeainete õpetajaid.

Eestimaal antava koolihariduse algus on Pärnus

1251. aastal rajati Saare – Lääne piiskopkonnale kuuluva toomkiriku juurde toomkool, milline oli kogu Eesti territooriumil esimene omalaadne. Kahjuks sai see kool Pärnus olla ainult 12 aastat, sest Vana-Pärnut rüüstasid mitmel korral leedulaste väed ja purustatud linn ei suutnud kooli ülal pidada.

Alates 14. sajandist hakkas tasapisi kosuma ja kasvama Uus-Pärnu. 15. sajandil oli ta juba arvestatav kaubalinn. Kaupmeestele oli hädasti ka haridust vaja. 1526. aastal loodi Pärnu rae kiviaidas luterlike põhimõtete baasil linnakool Selles koolis hariti ainult poisse ja õppimine toimus saksa keeles. Tütarlapsed pidid oma kooli ootama veel veidi rohkem kui sada aastat.

Esimene kool tütarlastele

1733. aastal tehti saksa koguduse organistile üles-

andeks hakata harima ka „neitsihingesid”- tüdrukuid. Algul õpetati neile ainult kirikulaulu, veerimist ja usuõpetust. Tüdrukutel oli võimalus võtta veel eratunde, kus õpetati kirjutamist ja arvutamist. Kool aga arenes edasi. Vastavalt tsaaririigi „Rahvahariduse esialgsetele eeskirjadele” pidid tütarlaste haridust korraldama linnavalitsused. Alates 1805. a sügisest õpetasid neide kaks õpetajat ja kaks tunniandjat.

Tüdrukutele õpetati lugemist, arvutamist, usuõpetamist, algteadmisi ajaloo- ja maateadusest. Lisaks sellele hakati õpetama ka vene keelt ja joonistamist.

1854. – 1861. aastal õppis selles koolis Lydia Emilie Florentine Janssen. Väidetavalt oli ta esimene eesti soost neiu, kes lõpetas koolis kogu õppekursuse täielikult.

1894. aastaks sai kool gümnaasiumi õigused. Selleks tuli teha rida ümberkorraldusi. Olulisim neist oli see, et õppetöö pidi toimuma ainult vene keeles.

Eesti vabariik – eestikeelne haridus

20. sajandi alguses kujunes Vene tsaaririigi ajalugu erakordselt keeruliseks. Absoluutne monarhia hakkas lagunema. Järgest toimus kolm revolutsiooni, neist kaks viimast Esimese maailmasõja päevil. Kogu see poliitiline segadus andis võimaluse eesti poliitikutele kuulutada välja iseseisev Eesti vabariik. Õnnetuseks sai iseseisev vabariik eksisteerida mõned päevad,

sest kohe algas Saksa okupatsioon. Novembris 1918 oli selge, et sõja saatus on otsustatud. Eks see oligi põhjuseks, miks juba 9. novembril 1918 kutsus kooli direktor Johann Eschtamm kokku õpetajad, et panna alus eestikeelse tütarlaste gümnaasiumi loomiseks. Kool alustas reaalselt tööd esmaspäeval, 11. novembril 1918.

Algus oli raske

Algus oli erakordselt raske. Polnud ju emakeelseid õpikuid gümnaasiumi tarvis. Kõikideks aineteks polnud ka õpetajaid. Kõik selle aga korvas entusiasm: ikkagi emakeelne gümnaasiumiharidus!

Detsembris, siis kui saksa keelne gümnaasium lõpetas oma tegevuse, saadi ruumid praeguses Vanalinna koolis.

Õpetajad istusid õppenõukogus pea üle päeva, sest kokku tuli leppida hindamises, õppekavades, õppemaksus ja veel tuhandes küsimuses.

“Jõuab edasi”, “Ei jõua edasi”

Arutati ka selle üle, kuidas õpilasi hinnata. Pakuti välja hinnata teadmisi ühe sõnaga “hästi” või kolmel viisil: “jõuab edasi”, “ei jõua edasi”, “nõrk”. Viimane ettepanek kinnitati.

Õppenõukogu moodustas ka komisjoni, kes hakkas õpetajatele palkasid määrama.

Kuna parajasti toimusid ka Vabadussõja ägedamad lahingud, siis oli karta meesõpetajate rindele kutsumist ning käsitöö- tundides pidid tüdrukud töötama rinde heaks.

Teisel poolaastal otsustati, et teadmisi hinnatakse “jõuab edasi” ja “ei jõua edasi”. Kuna õppetöö algas alles novembris, siis poolaasta hinded pandi välja vabariigi aastapäevaks. Iga õpilase edasijõudmist arutati õppenõukogus eraldi, õppeedukus meie mõistes oli masendav: näiteks 44st 4. klassi õpilasest jõudsid edasi ainult 19.

Ja niisugune suhe oli pea-aegu kõikides klassides!

1919. aasta algul töötati välja “Määrused sisemise korra kohta”

1. *Õpilane on kohustatud lihtsalt ja puhtalt riides käima.*

2. *Ehteasjade nagu sõrmuste, keede ja igasuguste märkide kandmine on keelatud.*

3. *Juuste moonutamine on keelatud.*

4. *Ülesastumine avalikkudel pidudel, kontsertidel on keelatud, isegi vanemate loaga.*

5. *Pidudel, tantsuõhtutel, kontsertidel, kinematograafides käimine on lubatud kolme vanema klassi õpilastel vanemate, nende asetäitjate ehk kooli õpetajate saatel*

6. *Otstarbeta hulkumine vaksalis on keelatud.*

7. *Raskete ja külgehakkavate haiguste puhul teatavad vanemad sellest ise koolijuhatusesele ja ei lase last mitte enne arstivalitsuse poolt määratud aega kooli tulla.*

Kuhu mindi? Mida tehakse?

Mayri Tiido

Tõenäoliselt on iga õpilane mõelnud tulevikule: kelleks saada, millisesse ülikooli ja millist eriala omandama hakata. On harvaesinev, et inimene teab juba varajasest noorusest peale, kellena ta tahab töötada. Aga kui suurt rolli mängib siin gümnaasium? Kas lõpetades matemaatika-füüsika-informaatika-keemia kalakuga kooli on kohustuslik edasi õppida reaalaaineid või on see lihtsalt soovituslik?

Selleks, et mingit aimu saada, kuhu ja mida minnakse õppima, toon ülevaate 2008. a. lõpetanute valikutest. Ellu astus meie koolist 128 toredat noort inimest. Umbes 30 õpilast otsustas Tartu Ülikooli kasuks. Minda õppima nii matemaatika kui arstiteadust. Ligikaudu sama palju noori läks Tallinna Tehnikaülikooli. Populaarne valik oli sellel aastal mehhatroonika. Need kaks kooli olid kõige valitumad, meie vilistlaste seas kõige populaarsemad. Muidugi ei saa mainimata jätta Tartu Lennukolled-

žit, Eesti Kunstiakadeemiat, Mereakadeemiat, Maaülikooli, Tallinna Ülikooli, Tallinna Tervishoiu kõrgkooli, Sisekaitseakadeemiat ega IT-kolledžit. Nimelt läks kõikidesse nendesse ülikoolidesse vähemalt üks meie kooli õpilane. Kaks noorukit leidsid isegi enda kutsumuse välismaalt – Bristol ja Wolverhamptoni ülikoolidest Inglismaal. Õpitavateks erialadeks vastavalt füüsika ja kriminaalõiguse. Muidugi leidsid ka neid, kes otsustasid õpinguid mitte jätkata ning kohe tööle asuda. Võiks öelda,

et 128 inimese kohta on see küllaltki väike osa.

Nähtavasti annab gümnaasium pigem siiski soovitusliku kui kohustusliku suuna. Ülikool ja eriala valik sõltuvad inimesest endast. Kui tõesti ei ole ühtegi kindlat soovi mida teha, siis tasuks ehk aasta vabaks võtta, minna näiteks reisima või tööle. Samuti ei pea pärast kõrgkooli lõpetamist koha tööle asuda ega paikseks jääda. Alati on võimalus end edasiõpingutega täiendada ja vaadata, kuhu tuuled viivad.

Vastab Kristjan Pöder

1. Miks just Bristol ja miks just füüsika?

Sest see on maailmas 32. kohal 35000 ülikoolist ja füüsika on selge, loogiline, mõistlik ja eluterve reaalteadus.

2. Kas reaalkooli lõpetamine annab pigem soovitusliku või hoopis kohustusliku

suuna edasiõppimiseks?

Ei anna, küll aga teeb elu lihtsamaks. Võrreldes siinsete poistega, on mul praegu veel tohutult kergem.

3. Oled rahul ülikooli ja eriala valikuga?

Väga mõnus. Kool on korralik: tehnika, laborid, õppejõud on myken

bro!

4. Aga mis su teine valik oleks olnud?

Matemaatika. Ülikooli ma eriti ei vaadanudki.

5. Aga mida on sul öelda Koidula praeguste õpilastele näiteks eriala valiku, ülikooli ja õppimise kohta? Kas tuleb kõvasti õppida?

Kui gümnaasiumis kõ-

vasti õppida, saab ülikoolis algul pisut lebo lasta ja vastupidi, kui koolis lebo lasta, tuleb ülikoolis tööd teha. Lihtne.

6. Tahad midagi omalt poolt veel öelda?

Elu on lill!

Intervjueris Mayri Tiido

Ülikoolid ootavad meid!

Tallinna Tehnikaülikooli päev

Esimese veerandi viimasel päeval, 24. oktoobril toimus Koidula Gümnaasiumis karjäärpäev. Päev algas üldloenguga kell 10 kooli aulas, kus tutvustati üldiselt Tallinna Tehnikaülikooli ning sealseid õppimisvõimalusi. Edasi suundusid õpilased enda valitud loengusse, mida korraldasid tudengid TTÜ-st. Loengutes tutvustati vas-

tavalt valitud teaduskonnale õpitingimusi, olulisemaid erialaaineid, õppejõude ja professoreid ning selle ala edasiste õpingute ja tööde võimalusi.

Võimalik oli minna kuulama infotehnoloogiasse, keemia- ja materjalitehnoloogiasse, ehitus-, energeetika-, humanitaar-, majandus-, mehaanika- või matemaatika- loodusteaduskonda.

Tartu Ülikooli päev

Sarnaselt TTÜ päevale korraldas 4. novembril ka Tartu Ülikool enese tutvustamiseks päeva. Toimus kaks üldloengut, kus esimeses rääkis professor Jaak Kikas füüsikast, murdes müüti, mille kohaselt õpitakse Tartus ainult arstiks, õpetajaks ja sotsiaaltöötajaks. Teisel loengul aga tutvustati üldisemalt TÜ-sse sissesaamise korda. Nagu ka TTÜ päe-

val suundusid õpilased pärast gruppidega edasi klassiruumidesse, kus tutvustati haridus-, arsti-, filosoofia-, usu-, sotsiaal-, keha- ja kultuuri-, matemaatika-, informaatika-, füüsika- ja materjaliteaduskonda ning ka TÜ Viljandi kultuurikolledžit.

Loodetavasti saavad need kõrgkoolid tuleval aastal täiedust meie abiturientide näol.

Valitud sai *chill'im* koolikell

Stina Raudsepp

Esimese veerandi eelviimasel koolipäeval, valiti uus koolikell. Seitsmes lugu, *Snow (Hey Oh)*, bändi *Red Hot Chili Peppers* repertuaarist. Menük kogus ülejäänud kaheksast konkureerivast loost suurima hääletarvu—52,8%.

Kas võitnud oleks endiselt seitsmes lugu, kui algklassid ei oleks saanud võimalust hääletada? Noorem vanuseastmes, teadagi, ei ole kõigil oma arvamust veel välja kujunenud ning tihti tegutsetakse klassi liidri järgi. Selle näitas ilmekalt ära hääletus Anu Kiisa klassis, kus üks tüdruk otsustas pärast kõigi lugude kuulamist ja lemmiku numbri kirjapanekut küsida: “Kas keegi ei pannud seitsmendat?” Hääle kokku korjamisel saadi ühest klassist vaid üks paberileht, kuhu peale oli kirjutatud: “27 punkti 7. loo poolt”. Veel hääletas üks naljamees

Edgar Savisaare poolt. rest.

Vaatamata võidutulemuse suhteliselt suurele ülekaalule, leidub koolimajas siiski ka inimesi, kes uut tirinat heaks ei kiida, kommenteerides, et see on “Levinud, liiga popp”, (Gerli Viikmaa 11.a-st) või “Kui mulle varem see originaallugu väga meeldis, ei ole selle kuulamine kahjuks enam võimalik, p a r a n o i a d t e k i v a d!” (Annika Andresen 11.r). Sarnaseid seisukohti jagab veel 28% koolipe-

Kas peaksime korraldama uue hääletuse, jättes noorema vanuse astme arvamuse küsimata? Kuna Koidula-koolis valitseb demokraatia, ei saanud kedagi siiski välja jätta. Kooli koridoris pisteliselt korraldatud küsitlus näitas, et sajast õpilasest on koolikellaga rahul 40 ja 32 arvas, et see on normaalne.

Olen veendunud, et praegune koolikell on just see, mis olema peab!

Luulevõistluse tulemused

5.-6. klass

1. koht Steven Andreas Sinimeri 5.a
2. koht Loretta Jürisoo 6.a
- 3.-4. koht Eveli Kruglov 6.c ja Emilia Laas 5.b

7. klass

1. koht Raven Sinimeri 7.a
2. koht Erika Lille 7.c
- 3.-4. koht Miia-Maria Tints 7.c ja Laura Lust 7.b

Omaloomingu eriauhind Anastasia Šurõgina 7.c

8.-9. klass

1. koht Grete Elviste 8.a
2. koht Heleen Gustavson 9.a
- 3.-4. koht Siim Schwede 8.c ja Mariana Lepassaar 8.a

Omaloomingu eriauhind Siim Kasela 9.a

10. klassid

1. koht Sirli Algo 10.c
2. koht Erik Soekov 10.a
- 3.-4. koht Siim Nõmm 10.a ja Reelika Tabur 10.r

Omaloomingu eripremia Kristina Nogteva 10.a

11. klassid

1. koht Mari-Liis Lippmaa 11.a
2. koht Helen Naaber 11.b
3. koht Anni Saare 11.a

12. klassid

1. koht Mihhail Poolak 12.b
2. koht Mayri Tiido 12.a
3. koht Egle Valdaru 12.r

Omaloomingu eripremia Ülar Palmiste 12.a
Publikupremia Kristjan Rõivas 12.a

Esimesed “sületiigrid” jõudsid õpetajateni

Haridus- ja teadusministeeriumi projekti “Sülearvutid õpetajatele” raames jõudsid esimesed rüperaamid ka meie kooli õpetajate laudadele.

Kakskümmend uut arvutit aitavad nüüdsest õpetajaid, kes on harjunud seda ka oma töös kasutama: sellest võidavad ka kindlasti õpilased.

2008.aastal on planeeritud sülearvutiga varustada 4000 üldhariduskoolide õpetajat.

KP

Vaheaeg Itaalia päikese all

Helen Naaber

Sügisvaheaeg – aeg, mida paljud Koidula-kooli õpilased ootasid.

Meie kooli 12.r koos 11.b klassiga otsustas sõita aga Itaaliasse. Just! Kinga -, pitsa-, gondli- ja muidugi veiniriiki. Ja Veneetsia! Mida veel võiks tahta?!

Filmimaratoniga Itaaliasse

Reis algas kooli eest varahommikul. Sombune ilm ja väsimus pani järjest rohkem unistama soojast Itaaliast. Kuna tegemist oli bussireisiga, siis oli enne sihtkohta jõudmist vaja öömajaks peatuda Poolas ning Tšehhis. Ärevus kasvas iga päevaga. Ärge mitte arvake, et esimesed kolm päeva olidki ainult igavusest bussis loksumine või hotellis rahulikult magamine. Bussis leidis ka käputäis aktiivseid noori, kes olid kaasa võtnud filme, mida üheskoos nautida. Sealhulgas mainiksin ära „Kuuma piruka“, „Mitte mingi noortekomöödia“ ning kõigi aegumatu lemmiku „Saag II“, mis kuni terve reisi lõpuni ikka ja jälle ootas uuesti mängimist. Kuid ega ka lembe-meelsemad jäänud millestki ilma. Neid rõõmus-tasid filmid „Toscana päi-

kese all“ ja „Muusika ning sõnad“ Hugh Grantiga peaosas.

Bongiorno või gion porno

Lõpuks jõudsimme Itaaliasse. Soojakraade oli +23 C. Kehad olid bussireisist kanged ja valmis võõra-maa kultuuriga tutvuma. Kuid enne, kui saime teha esimesed sammud Itaalia pinnal, õpetati meile mõned põhiütlused. Kõige vahvam lugu oli itaallaste tervitusega *bongiorno*, mille puhul giid rääkis, kuidas üks mees oli selle meeldejätmisega niimoodi liialdanud, et poodi sisse astudes ütles ta *bongiorno* asemel *gion porno*. Saades selle üle ohtralt naerda, pean tunnistama, et endalgi tuli vahepeal tahtmine „kogemata“ need kaks segamini ajada.

Kuhu minna?

Vaatamisväärsused olid kõigile teada-tuntud Pisa

Antiikset arhitektuuri koh-tab Roo-mas igal sammul

torn, Rooma Colosseum, Veneetsias *Piazza San Marco*, mis on eesti keelde tõlgituna Püha Marcuse väljak. Ja muidugi ka paljudele meele järgi olevad torn, Rooma Colosseum, Veneetsias *Piazza San Marco*, mis on eesti keelde tõlgituna Püha Marcuse väljak. Ja muidugi ka paljudele meele järgi olevad

Pisa torniga ei saa jätta poseerimata

oht eksida või teisi silmist kaotada. Kuigi olid üles riputatud sildid, mis teed juhtisid, tuli olla igal juhul tähelepanelik.

Eripakkumine:

ussivann

Nagu iga reiski, ei läinud ka see ilma draama ega paanikata. Jõudes väsinuna Veneetsia lähisteletelli, oli kõigil mõtteis kuum dušš ja mugav voodi. Esmamulje hotellist ja tubadest oli üle ootuste hea. Seda kuni hetkeni,

mil hää koridorist karjus: „Ärge minge pesema!“ Olles hämmingus, läksime asja uurima. Tuli välja, et meid külastasid pisikesed ussid. Vee jooksmas pannid, hakkas neid tulema dušitsikutest ja torudest. Kes leidis neid vannist tohutul hulgal, kes enda palju ilusaid kohti, kuhu sisse astuda ning lihtsalt jääda hämmastusega imestama. Pidevalt kerkis üles küsimus: kuhu minna? Vaadata oli nii palju, aga tänavad olid kitsad ja rahvast täis ning oli

Hüvasti, Itaalia!

Selle ööga sai ka lõpule meie reis. Algas uuesti väsitav bussisõit tagasi Eestisse. Mõeldes tagasiteel Itaaliale ja huvitavatele juhtumistele, mis meid olid tabanud, tekkis kohe tunne, et tahaks sinna veel mõneks ajaks jääda, kuid igatsus kodu järele oli suurem. Seega jätsime hüvasti Itaaliaga kogemuste võrra rikkamana, keeleliselt täiendatumatena ning mõttega, et kunagi tuleme Itaaliasse kindlasti tagasi.

Fotod: Martin Mand

Colosseumi kõval tõdesid kõik, et elusuruses on piltidelt tuntu hoopis teine asi.

Capoeira - võitluskunst või elustiil?

Merit Rahnik

See Brasiiliast pärit breiktantsu eelkäija on palju muud kui pelgalt võitluskunst. Ta ühendab endas tantsu, võitluse ja mängu, kus saab korraka õppida ja rakendada enesekaitset, akrobaatikat, tantsulist liikumist, muusikat, rütmi ja laulmist ning kõigele lisaks tutvuda kauge maa kultuuri ja elufilosoofiaga.

Trenn algab soojendusega, milles on olulisel kohal *capoeira* baassamm – *ginga*. Trenni algusesse jääb ka lihaste venituse seeria, et liikmed löökideks ning paindumist nõudvateks trikkideks ette valmistada. Kuna *capoeira*

tantsulisuse ja mängulisuse sisu seisneb petteliigutustes, millega üritatakse vastast võita, siis füüsiline kontakt on peaaegu olematu.

Capoeira hingeks on *roda* – paarisvõitlus teiste treenijate kaasaelamisel, taustaks portugali keelsed laulud ja rütmis plaksutamine. Lisaks võitlusele tant- sitakse trennis sambat ja salsat ning õpitakse mängima *berimband*.

Capoeiras nagu paljudes teistes võitluskunstides on välja kujunenud vöödesüsteem. *Capoeira* filosoofiast annab aimu see, et nii esimene kui ka viimane vöö on valge. Vööd jagatakse *capoeiristadele batizao*’l,

mis toimub korra aastas. *Batizao*’le eelneb paari-päevane ühistraining Brasiilia õpetajate juhendamisel, kuhu on kogunenud erinevate gruppide *capoeiristad*. Koos esimese vööga saab õpilane oma ametliku *capoeirista*-nime, mis jääb talle elu lõpuni – see on portugali keelne sõna või nimi, mille valib õpetaja oma õpilase iseloomustamiseks. Kõrgemate vööde saamiseks on nõutav portugali keele oskus, mida

Capoeiristid tegutsevad vaid plaksutamise või trummimängu saatel.

lihvitakse vähehaaval igas trennis.

Pärnus saab *capoeirat* õppida bussipargi territooriumil, Mere 7, karateklubi ruumides. Trennid toimuvad reedeti 17.30. Kuu-tasu on 300 kr Lisainfo: www.gingabrasil.ee

Hääled laulupeoks lauldi lahti juba varasügisel

Stina Raudsepp

Septembris toimus Jõulumäel meie kooli koori traditsiooniline laulu-laager, mille eesmärk oli uued liikmed vastu võtta ning teha tutvust tuleva laulupeo repertuaariga.

Septembri lõpul hommikul väljus buss Koidula gümnaasiumi eest koos segakooriga Jõulumäe ter- visesportikeskusesse.

Kell 10.00 algaski esimene proov, kus heatujulised gümnaasistid lasid oma helisevad häälepaelad val- la.

Proove oli päevas palju,

pauside ajal turgutati en- nast teejoomise või mõne aktiivse tegevusega väljas. Soovi korral oli võimalik minna terviserajale jooks- ma, rulluisutama, jalgpalli mängima või niisama väl- ja.

Õhtul, pärast viimast proovi algas koorirebaste ristimine, kus oli rohkelt rõõmu pakkuvaid tegevusi. Rebastest tehti kaks gruppi ja nad pidid esita- ma laulu, mida õppisid laagri jooksul. Laulude esitus oli oma moodi huvitav nähtus: küll läksid sõnad sassi või viis mee- lest, kuid sellest saadi naeruga üle. Teiseks ülesandeks oli laulu “Mu isamaa on minu arm” esi- tamine, see läks paremini, kuid mitte perfektselt. Kolmandaks ülesandeks oli kirjutada umbes 15 minutiga ülistuslaul Mari- Krõõt Fridolinile. Neljan-

da ja viimase katsumuse pidid rebaste grupid ise üksteisele välja mõtlema. Võitjaid selles võistluses ei valitud.

Õhtu kulges edasi mee- olukalt. Korraldati vahva tutvumismäng, mille käi- gus saadi omavahel tutt- vaks. Pärast toodi saali pinksilaud, mis sai igati populaarseks. Saalis olid oma nurgakese üles sead- nud kitarrimehed Kalev Kärpuk ja Jan Bogdanov ning hulk teisi noori, kes leidsid endas veel jõudu, et laulda õhtulgi parimaid eestimaiseid lugusid. Kori- doris musitseeris niimõni- gi omal kitarril ja vaata- jaid jagus neilegi. Tege- vuseta polnud keegi. Öö möödus ilma komplikatsi- oonideta.

Hommikul, pärast rikka- likku hommikusööki min- di Mari-Krõõt Fridolini käsul välja, kus päike

paistis haruldaselt soojalt, võimlema. Koorijuhendaja käsul võimeldi ning joosti ringimööda küll üht-, küll teistpidi, see andis kõigile hea tuju. Pärast võimle- mist mindi laagri vii- maseid laule laulma ning sellele järgnes kojusõit.

Selle laululaagriga said selgeks õpitud laulud ja tõestatud, et lõbus võib olla ka ilma alkoholita. Mari-Krõõt Fridolin jäi laagriga väga rahule. Selle artikliga ma kutsuksingi õpetajaid oma õpilasi roh- kem usaldama ja korral- dama toredaid väljasõite. Loodan, et selline tore laa- ger toimub ka järgmisel aastal.

Õpetajana klassi ees

Rebased ajasid jumalaid taga

Aivar Koodi

Kui enamikku gümnaasiumisse astujaid kohutab mõte rebastenädalal eesootavatest õudustest, siis on nad vaelel teel. Rebastenädalal on nii positiivseid kui ka negatiivseid külgi. Kuid et mitte lugejat kohutada, tutvustan esmalt positiivseid aspekte.

Rebastenädal on äärmiselt vahva üritus: viis päeva lolluste tegemist ilma, et keegi hiljem sõimama hakkaks. Seda võib küll juhtuda, kuid tavaliselt ei soovi ristijad nimesid pähe õppida ja hüüavad kümnendikke koolis lihtsalt rebaseks. Samuti saab rebastenädalal palju tarkuseteri juurde, näiteks: "Ära söö, kui sa ei tea, mis sinna sisse on pandud" või

"Õppida tuleb ka kõige muu kõrvalt". Ja lõpuks, kui nädal aega on tarkust erinevate klasside käest kogutud, tulevad meelde ka matemaatika õpetaja kuulsad sõnad "Dumat nada, ne prõgat", mis tõlgituna tähendab, et mõelda on vaja, mitte hüpata.

Alles siis saate aru, et peale rebastenädalat ei jõua te lihtsalt kaheteistkümnendike eest enam ära hüpata, ja on vaja rakendada mõistust, mis neid nii kaugele välja vedas. Tarkus aga tuleb kogemustest ja tavaliselt just nendest, mis kõige meeldivamad pole.

Rebastenädala ebameeldivamaks osaks on aga kindlasti see, et iga noor kümnendik peab sel nädalal pingutama rohkem kui eales varem. Ta peab välja

mõtleva kavad, need teostama, pugema ja selle kõige kõrvalt ka õppima. See võib põhjustada aga stressi. Näiteks avastasin mina neljanda päeva õhtul, kui lõpukava veel valmis polnud, et olin maganud kõikide päevade peale kokku vaevu 19 tundi. Ma polnud jõudnud veel mõeldagi, et

karm reaalsus tabab mind alles järgmine nädal, kui tuleb teha järgi tosin kontrolltööd. See tekitas depressiivse tunde, mis sarnanes teerulli alla jäämisega. Aga lõpp hea, kõik hea.

Ka sel aastal andsid rebased oma jumalatele vande neid armastada.

Võiduklassiks osutus tänavu 10. r, kes tuli kõigist katsumustest läbi kui üks pere. Fotod: erakogu

Kuhu kadusid?

Loore Kull

Koidula Gümnaasiumil on pikk ja huvitav ajalugu. Selle ajaloo käivad kaasas kooli õpetajad: iga õppeaasta alguses avastad kooli pealt vastu tulemas mõne uue õpetaja ja mõni õpetaja on hoopis ära läinud. Kohe saategi teada, mis on saanud neist, kes enam meie koolis ei tööta.

Nimi: Meelike Mätas

Õppeaine: bioloogia

Millal lahkus: jäi lapsepuhkusele peale teist veerandit õppeaastal 2007/2008.

Millal tulate tagasi?

Ei oska öelda! Absoluutselt ei tea, pole isegi mõelnud selle peale.

Millega tegelete praegu?

Põhiline energia läheb lapsele. Kõik käib Mia järgi. Kui laps päeval magab, siis on natuke aega ka endaga tegelemiseks. Praegu on Mia 7-kuune ja nädalas korra käime temaga beebikoolis, nädalavahetustel on meil ka issi kodus ja siis on natuke huvitavam, aga muidu on kogu aeg meil siin tegemist, (lõbusalt:) praegu lammutab siin.

Kas on midagi, mida igatsete Koidula-kooli juures? (Mõni õpetaja, kellega olite hea sõber, või muud sellist)

Ei, ma ikka külastan neid 402 ruumis. Pole kedagi nagu niimoodi maha jäänud, olen nendega ikkagi ühenduses ja käime külas.

Midagi lõpetuseks Koidula Pressi lugejatele:

Õpetajatele ja õpilastele: kõigile jõudu ja vastupidamist! Õpetajatele jaksu, sest ega teiega (õpilastega) seal kerge ole! Sama ka õpilastele: ikka jõudu, sest on palju tegemist, õppimist ja igasuguseid pingeid.

Nimi: Helve Meerits

Õppeaine: kehaline kasvatus

Millal lahkus: jäi pensionile 3 aastat tagasi.

Olite kehalise kasvatusõpetaja, kas teete praegu ka trenni või tegelete millegi muuga?

Trenni ei tee. Aga suur aeg kulub majapidamisele.

Kas on midagi, mida igatsete Koidula-kooli juures? (Mõni õpetaja, kellega olite hea sõber või muud sellist)

Need õpetajad on mul kõik sõbrad! Ma saan väga hästi läbi, sest ma tulin ära sirge seljaga, omal tahtmisel, aeg sai täis juba ammu, ma olin kaua aega juba olnud. Praegu olen 70, aga oleks võinud juba 55selt pensionile jääda, aga mulle väga meeldis seal. Paraku aga tulid noorepõlve traumad välja ja leidsin, et kodus on parem olla.

Mida ütlete lõpetuseks Koidula Pressi lugejatele:

Jõudu kõikides ettevõtmistes! Lollusi ärge tehke ja õppige hoolega!

Loodusteaduste õpetaja Meelike Mätas naudib praegu kodus tütre Mia-Maria kasvatamist.

Foto: erakogu

Õpetajate sõda

Madis Somelar

Edda Teearu

Gea Kannus

Õiged vastused

Mitu aastat on olnud meie koolis hariduse omandamine eestikeelne?

ülikool aastast 1919
1. dets

1918-st, 90 aastat

90

90 aastat

Kas jääkarud magavad talveund?

Magavad öösel/
päeval, talveund ei
maga!

jah

ei

Ei maga

Mida teevad kõik inimesed alati samaaegselt?

Arenevad (kes kasvab vaimselt, kes horisontaalis)

Elavad

Vananevad

...jne

Mis on üte?

Olend, kelle poole kõned pöörduakse

Elmar, tule koju!
(alla joonitud on üte)

Sõna või sõna rühm, mis näitab kelle poole pöörduakse!

Lause osa, mis näitab kelle või mille poole pöörduakse!

3+3x3-3x3?

3

3

3

3

Spikerdas

Nimetage inglise keeles „saama“ põhivormid?

get, got, got ; become, became, become

get, got, got

get, got, got

Kumma ühendi kütte väärtus on suurem, kas etanooli või metanooli?

etanool

etanool

etanool

etanool

Milles mõõdetaks pinget?

Voltides

Voltides

Voltides

Voltides

Mis keeles on Euroopa hümn sõnad?

Schiller (Fridolini abiga)

-

Pole sõnu

Polegi sõnu

Punktid

8p

7p

9p

Fotod: Silver Reinart

Koidula Pressi toimetus

Toimetaja Annika Andresen (11.r) Küljendaja-kujundaja Risto Randla (11.r) Toimetus Mayri Tiido (12.a), Merit Rahnik (11.r), Helen Naaber (11.b), Merke Maria Alev (10.a), Stina Raudsepp (10.r), Reelika Tabur (10.r). Fotograaf Silver Reinart (11.a) Vastutav väljaandja Ille Rohtlaan

media@koidulag.edu.ee

Foto: Risto Randla

Septembris-oktoobris toimusid klassidevahelised jalgpalli võistlused, mille tulemused on järgmised:

1. Koht 11.r
2. Koht 12.a
3. Koht 12.r
4. Koht 11.a
5. Koht 10.c
6. Koht 12.c
7. Koht 11.c
8. Koht 12.b
9. Koht 10.a
10. Koht 10.r

Palju õnne võitjatele!

8	1				7		3
			6	7			8
9		2	3	1	6		
	4			7	5	6	
		7	9		1	2	
	6	3		4			9
		4		9	2	1	6
6			5		4		
7		8				5	9

	5		7				8	
		3		5	4		7	
2		9	3			5	4	
		5	1		2	4		
3	4						7	
		1	4	3		9	5	
		2					5	6
	3		6		5	8		2
5	9			2	3			

4			3
1			2

		3	
	4		
		1	
	2		

KEEGI PEAB JU SELLE
TULETÖRJE ÕPPUSE ÄRA
KORRALDAMA

Karikatuuri autor: Risto Randla